

2019 / Nightshift by Gouvernement @VierNullVier

2024 @Ricerca X residency

Documentatie : van *Bags* (2010) naar *Bags & Barbaras'* onderzoek (2024 & 2026)

2010 - 2022: het oud werk — *Bags*

web-pagina:

>>> https://www.open-frames.net/radical_hope/index.php?project=bags

selectie uit het archief (foto's)

>>> https://drive.google.com/drive/folders/1reXp3u76_qjem4BI5Nr1OIOjwEmRvPas?usp=drive_link

2024:

individueel onderzoek tijdens residentie bij Ricerca X /
Collegno, Italy

residentie bij Ricerca X

>>> <https://www.ricercax.com/en/participants/annualities/ninth/heike-langsdorf/>

oefeningen (foto, video, audio)

>>> <https://drive.google.com/drive/folders/1VYDzR-FtCPA1bo9FgSL0CG9TmuzD1B4m?usp=sharing>

public test (foto, video, audio, sporen, grafische sketsen)

>>> https://drive.google.com/drive/folders/1dTCCBGgAxBh_bU4uvbL3aeVa1ZhRI4MG?usp=sharing

2026: eerste collectieve onderzoeksstappen in Antwerpen en Brussel

Archive pre-research 2026:

>>> <https://drive.google.com/drive/folders/1QiwJmmWsDDIsyhJwyhPJFRZgKQL154j?usp=sharing> (grafische sketsen)

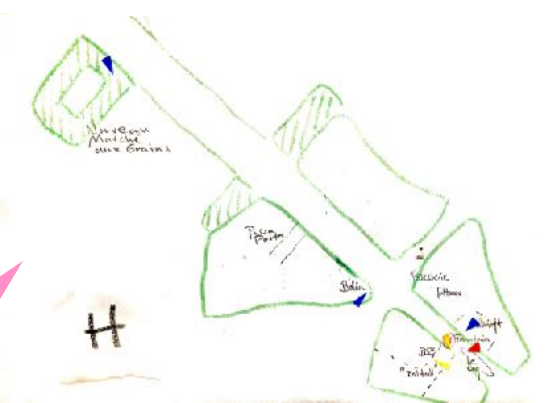
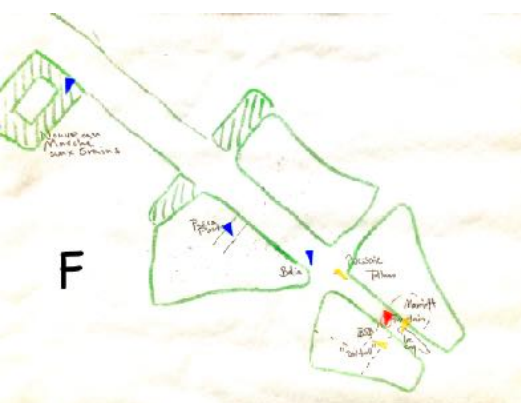
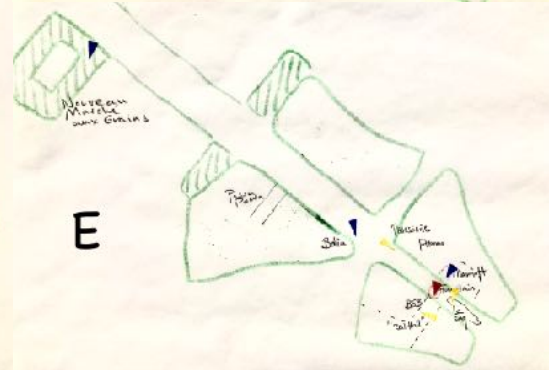
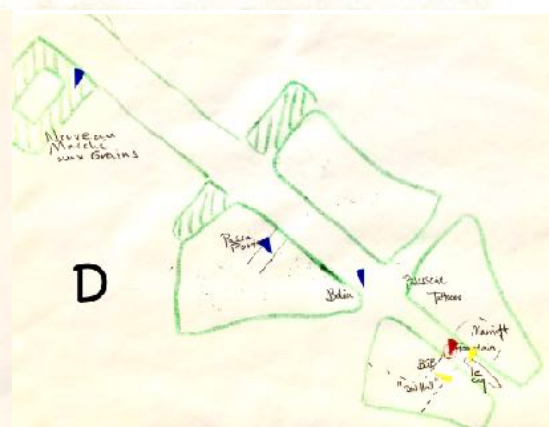
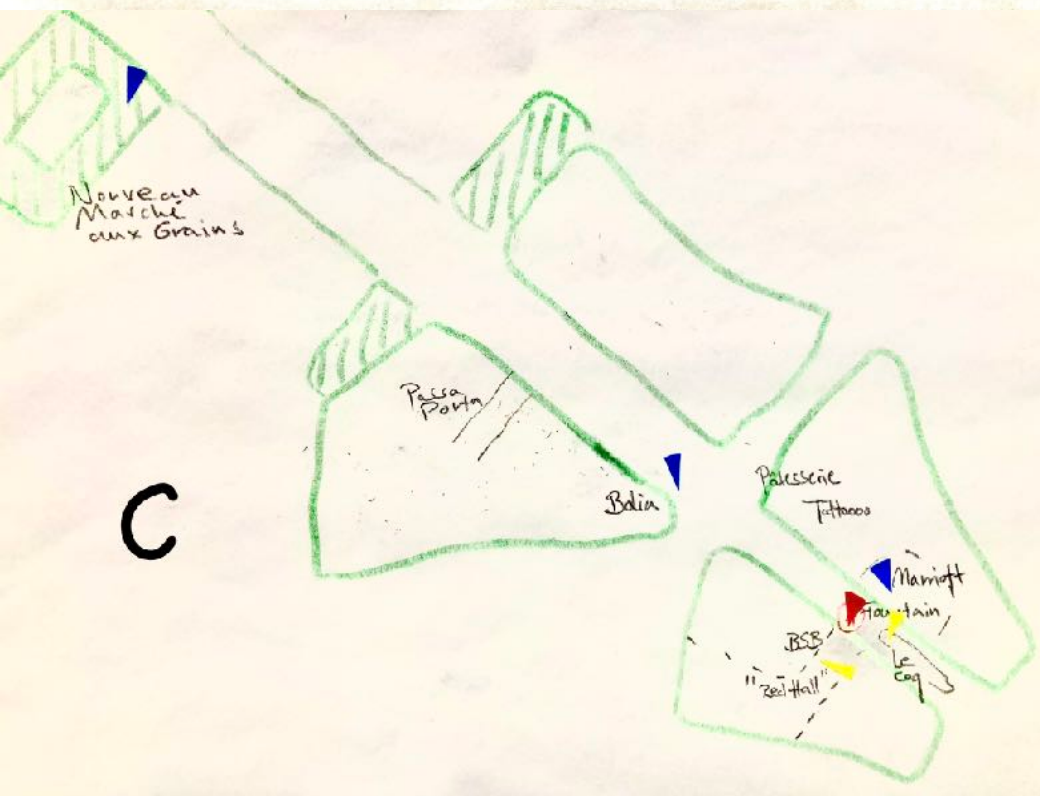
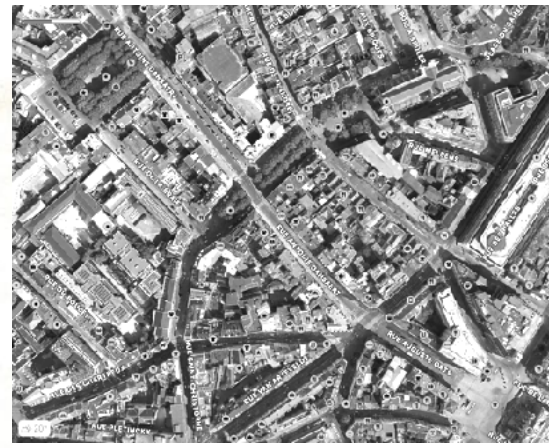
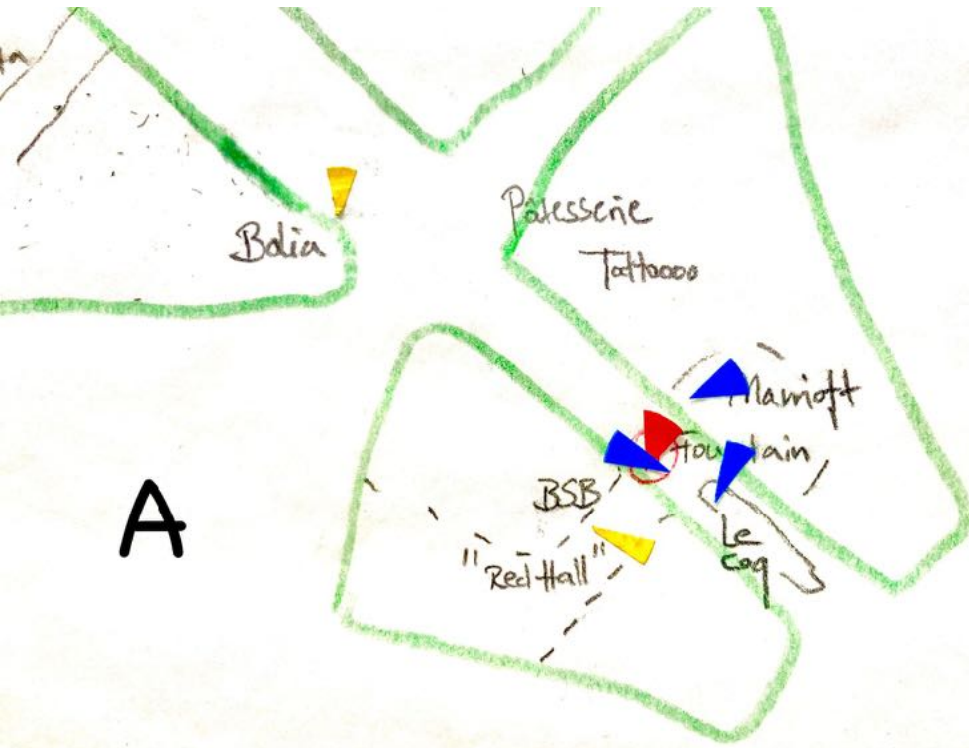
referenties en oefeningen:

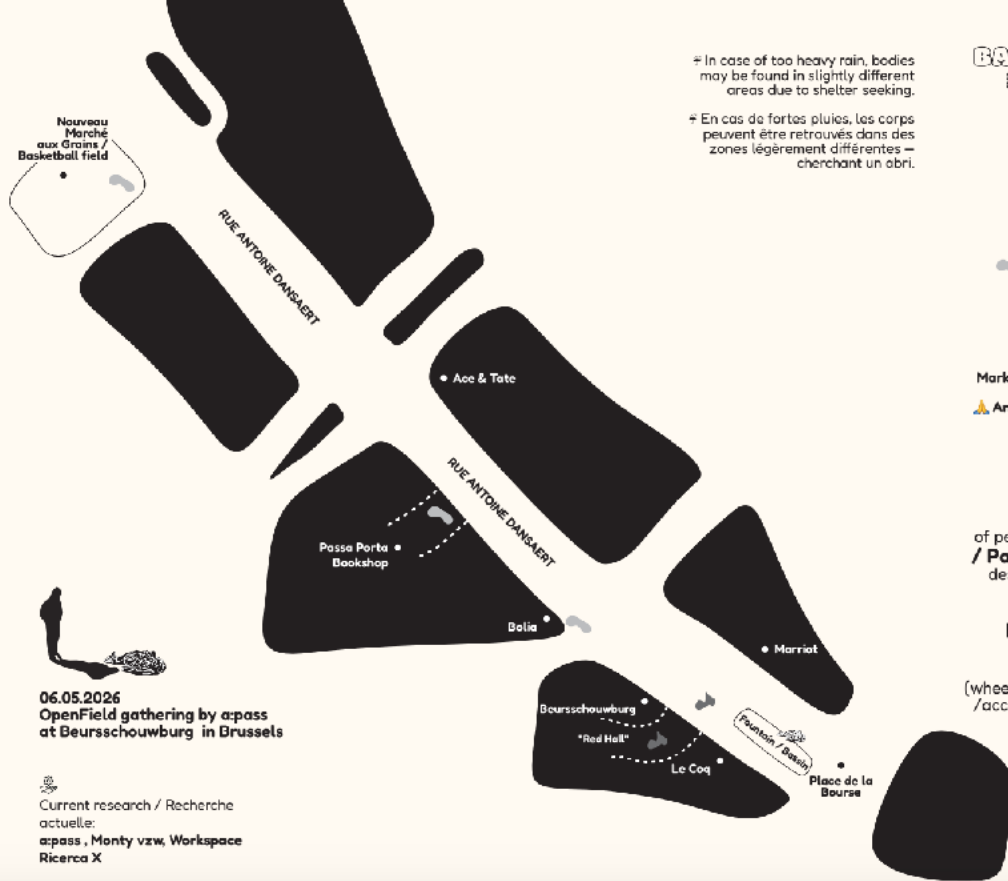
>>> https://docs.google.com/document/d/1CKOP0TdwB_AW8Lp8t4U02-IYDT_bLf_Q4d1OC3IBtLo/edit?usp=sharing

web-pagina:

>>> https://www.open-frames.net/radical_hope/index.php?project=Bags Barbaras research

06.05.2026
OpenField gathering by apass
at Beursschouwburg in Brussels

Current research / Recherche
actuelle:
apass, Monty vzw, Workspace
Ricerca X

✚ In case of too heavy rain, bodies
may be found in slightly different
areas due to shelter seeking.

✚ En cas de fortes pluies, les corps
peuvent être retrouvés dans des
zones légèrement différentes –
cherchant un abri.

BAGS & BARBARAS SACS & SABIENS

public test by radical_hope

14:30 - 15:30
(one body / un seul corps)

16:00 - 17:00
(two bodies / deux corps)

17:30 - 18:30
(three bodies / trois corps)

With / avec:
Paula Almiron, Juan Duque,
Heike Langsdorf, Miriam Rohde,
Marko Gutic Mizimakov, Davide Tidoni

Anthony Chang, Delphine Mertens,
Lilia Mestre

18:30 -
Sharing of Testimonies
of performers and their witnesses
/ Partage des témoignages
des performers et leurs témoins

Location / Lieu:
Beursschouwburg foyer
2nd/e floor/étage

(wheel chair accessible by elevator
/ accessible aux fauteuils roulants
par ascenseur)

SACS & SABIENS

iels apparaîtront pendant 60 minutes
et pourront attirer l'attention d'autres
personnes, qu'elles deviennent
témoins de près ou de loin.

Où un corps peut-il s'attarder ? Qui
peut se sentir en sécurité – où ?
Quand un corps se lève-t-il ou se
rétracte, et pourquoi ?

iels sont vêtues de tissus qui les
enveloppent complètement. Iels
peuvent, s'ils le souhaitent, révéler
des traits personnels en se dévoilant
partiellement ou totalement selon
leur résonance avec leur

environnement.

Que voyez-vous ? Que pensez-vous ?
Un corps simplement allongé, une
apparence extraterrestre, une
montagne en mouvement, un
paysage qui se dévoile... ?

L'apparition de Sacs & Sabiens est
considérée comme achevée dès que
les corps se débarrassent de leur
déguisement et font face à leur
environnement. Mais les activations
peuvent aussi rester inachevées si la
situation l'exige...

Dans quoi sommes-nous ? Pouvons-
nous communiquer, et de quoi nous
témoignons ?

other, and what do we testify about?
What are we in? Can we address each
situation makes it so...

bodies shed their disguises and face
their surroundings. But activations
could also be left unfinished if the
situation makes it so...

An appearance of Bags & Barbaras is
considered complete in the instant the
bodies shed their disguises and face
their surroundings. But activations
could also be left unfinished if the
situation makes it so...

What is seen, thought, felt? A body
simply lying there, an alien
appearance, a moving mountain, a
landscape unfolding...?

how they resonate with their
surroundings.

They are equipped with fabrics, which
unveil themselves, depending on
Optional: they can reveal personal
characters by partially or fully
can completely enclose them.

Where can a body linger? Who can
witness them from close by or a
distance.

They will appear for 60 minutes and
Beursschouwburg.
'dropping' in and / or around
Today you find one or more bodies

What is seen, thought, felt? A body
simply lying there, an alien
appearance, a moving mountain, a
landscape unfolding...?

how they resonate with their
surroundings.

SACS & SABIENS

apporter ?
préférences et nos choix pour y
négoier nos possibilités, nos
inscriptions dans un espace, tout en
identité – lorsque nous nous
il de nous – de notre personne/
il de l'expérimentation : qu'advient-
le point de départ de l'investigation
nos personnalités mêmes constituent
part. Dans ce contexte, nos corps et
monstrueuse des négatifs, d'autre
public, d'une part, et la présence
et psychique des corps dans l'espace
possibilités de négociation somatique
souhaitent explorer ensemble les
destinées à celles et ceux qui
série d'ateliers et de performances

Bags & Barbaras is currently
evolving as a series of workshops
and performances for people who
wish to explore together the somatic
and psychic negotiation options of
bodies in the public sphere on the
one hand, and the monstrous
presence of inequality on the other.
In this context, our very bodies and
personalities form the basis for
investigation and experimentation:
What happens to us—to our person/
identity—when we inscribe ourselves
in a space, while negotiating our
possibilities, preferences, and
choices to appear "there"?

BAGS & BARBARAS

BAGS & BARBARAS

60 mins

Here you can send any recording – notes, sound, photo, video – you might take from **Bags & Barbaras...**

Here you can become a witness of a body responding to their surrounding.

Its appearance alternates between being a motionless, mute, and faceless **bag**, dropped... – and a person, a **“Barbara”**.

You can just be with them – listen and move alongside with them, make some sound, take notes or speak your mind – using the microphone or not.

While it is not certain how your presence will affect the current situation, whether and how you are here always makes a difference.

18:30 -

Sharing of Testimonies
of performers and their witnesses

Location / lieu:

Beursschouwburg foyer
2nd floor

(wheel chair accessible by elevator)

SACS & SABIENS

60 mins

Ici, vous pouvez envoyer tout enregistrement (notes, sons, photos, vidéos) que vous pourriez réaliser "en présence des « **Sacs & Sabiens** » ...

Ici, vous pouvez devenir témoin d'un corps qui reagit à son environnement. Son apparence oscille entre celle d'un **sac** immobile, muet et sans visage, tombé à terre... – et celle d'une personne, un/e **« Sabien »**.

Vous pouvez simplement être avec iels – écouter, bouger à ses côtés, émettre un son, prendre des notes ou exprimer vos pensées.

18:30 -

Partage des témoignages
des performers et leurs témoins

Lieu:

Beursschouwburg foyer
2e étage

(Accessible aux fauteuils roulants
par ascenseur)

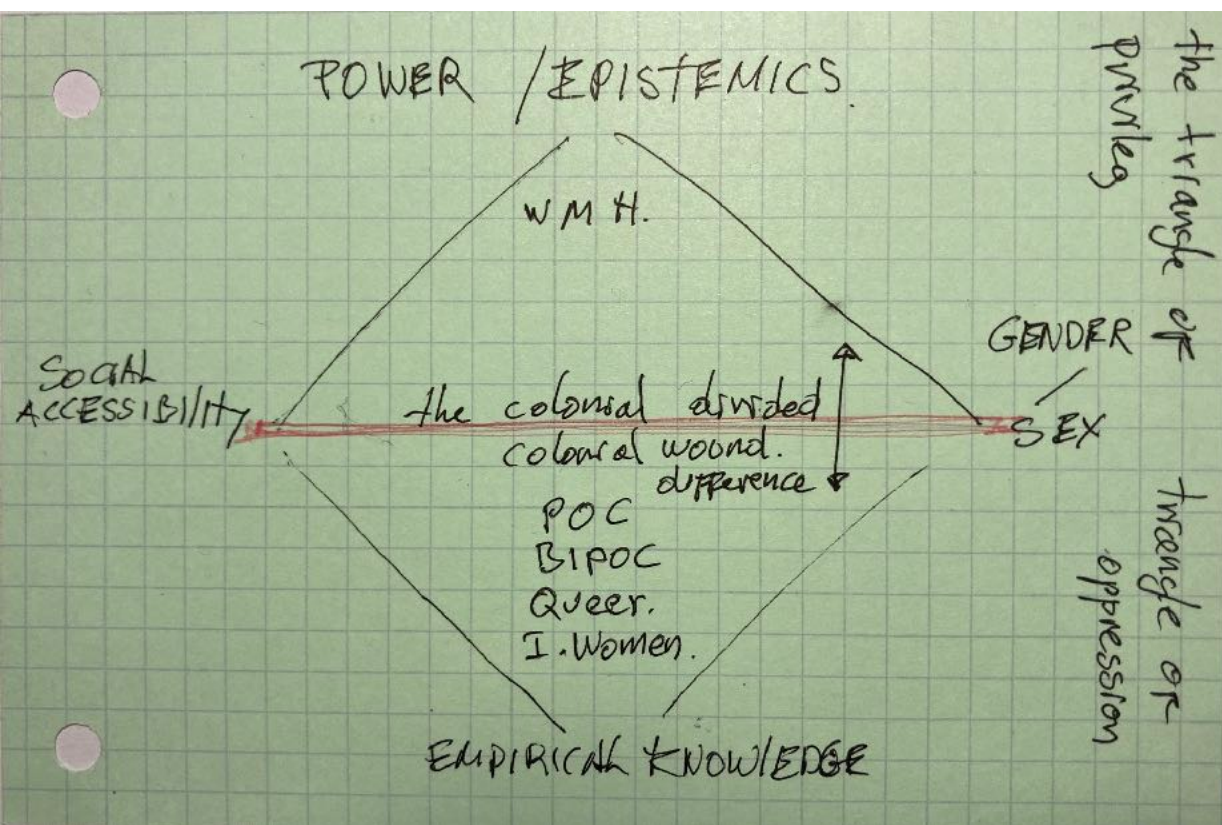
Notities door Paula Almiron — als “dropping body”

“How can one know if one feels safe or not to drop in a place, in a corner? How to choose this space?

I tend to have a very dystopic view on cities lately; it's not about Brussels specifically, but with all cities. I'm not feeling safe here, almost anywhere in the city. But at this point, I don't want to romanticize rural places as 'peacefull', 'natural' 'entouched'... ; I mean, coming from Argentina, and identifying and, I think, also looking like a woman, (and even looking much younger than my real age), I wouldn't feel safe either in a rural space on my own.

With this fabrics around my body, actually, not a lot of people would notice my gender. Maybe my body size, but not my gender, except for those who saw me before dropping or at this very precise moment.

Scheme drawn door Juan Duque — als “witnessing body”

Today I'm not dropping in the street, but here in the foyer of the Beursschouwburg, and later in the corridor-entrance of the bookshop Passaporta. It's not that I feel 100 per cent safe here. But I thought I would feel safe enough. I was attracted to drop in places that function more as passages, a mix of open and private, where people might not stay long, where my presence goes unnoticed, more like a ghost than a performer; like a vision, something about which you don't know if it's really there or maybe you're imagining it.

Positionally diagram, following a conversation with Prof. Rolando Vazquez

But of course, if I would become too much of a ghost, the question of safety would not apply. If I'm not seen by others, then I guess I would not feel so much threatened. I would rather feel more like a super-power. I wonder about the amount of ghosts and spirits that populate public space; and I wonder if they feel safe wandering around the street. I wonder where they sleep, where they eat, if they go to the cinema. Like a parallel society, that goes unnoticed.

Question to myself:

What do I see and which effect does it have on me?

In beurs, maybe the color red..

In passaporta, a portion of public space, like a page of a book

What do I hear?

conversations? steps? rain?

how much people did walk around me?

Notities door Heike Langsdorf — als "dropping body"

I am the child of parents whose sr
Nouveau Riche, of Lower Midd'
Both of them are born durin
When building their livr

"Having new m
> He, leav
rebellic
refr

Ik ben het kind van ouders uit een gemengde sociale klasse: een combinatie van kenmerken van de
nouveau riche, de lagere middenklasse, de arbeidersklasse, de vroege — maar niet succesvolle —
ondernemersklasse - en kapitalistische klasse.

Beiden zijn geboren in de laatste jaren van de Tweede Wereldoorlog in Frankfurt, nazi-Duitsland.
Toen ze hun leven opbouwden, konden ze niet rekenen op de steun van hun, inmiddels verarmde, families.
Het hebben van "nieuw geld", als manier van leven, kwam in hun leven tijdens de latere carrière van mijn
vader.

> Hij verliet school op 13-jarige leeftijd, — nadat zijn rebels gedrag niet meer getolereerd werd en hij als
ongeschikt voor het schoolsysteem verklaart werd.
Hij werd eerst mechaniker en later industrieel ingenieur. Doorheen zijn loopbaan droeg hij bij aan de
ontwikkeling en verfijning van siliciumzagen. Silicium is het basismateriaal voor elektrochips: de chips die we
bij ons dragen, die maken dat onze telefoons, horloges en zonnepanelen werken.

> **Mijn moeder**, zelf opgeleid als (binnen)architect, offerde (bewust), langzaam maar zeker, haar eigen carrière
op om twee kinderen op te voeden, mijn zus en mij, zoals zij (en mijn vader denk ik ook) beschouwde als
"goed".

De ouders van mijn vader hadden het erg druk met hun werk, een geestelijk zieke dochter, een andere
overleden dochter en de tijd waarin ze leefden:

Mijn grootmoeder runde een klein postkantoor in een heel kleine stad — destijds verliep de
salarisadministratie nog via de analoge weg op het postkantoor — wat betekende dat haar werk een enorme
sociale druk met zich meebracht.

Mijn grootvader werkte voor de (vaak gebombardeerde) Duitse Reichsbahn — waar hij begon als stoker en
opklom tot een treinbestuurder met een hogere rang.

De ouders van mijn moeder (en haar zeven broers en zussen) waren (zelf)geruïneerde leerhandelaars.
Terwijl **mijn grootvader** op reis was, runde **mijn grootmoeder** een groot huishouden en de noden van maar
liefst vijftien mensen.

Door desinteresse en gebrekkig management verwaarloosde **deze ondernemersfamilie** echter hun geërfde
vermogen en wijdde het aan sociale en sociaal-liberale activiteiten: ze steunden hun gemeenschap met gratis
schoenmakerij tijdens de Tweede Wereldoorlog en waren pioniers in het in dienst nemen en huisvesten van
Griekse immigranten. Uiteindelijk raakten ze uitgeput en gingen ze failliet.

Toch konden alle hier genoemde ouders hun kinderen een thuis bieden, een eigen huis, groot genoeg om
comfortabel in op te groeien. Hetzelfde geldt voor mij: door het eerdergenoemde "nieuwe geld" dat mijn
ouders met mij (en mijn zus) deelden te investeren, kon ik een huis in Brussel kopen — waar ik woon (soms
samen met mijn inmiddels volwassen dochter en mijn partner), en — als projectruimte — ook met anderen. Als
een vooruitlopende erfenis (en naast een deeltijd baan aan een kunstacademie in Gent) stelt dit huis me in
staat mijn praktijk als kunstenaar en burger voort te zetten...

> mon grand-père travaillait po
comme électricien) commencé co

Les parents de ma mère (et de ses
> Pendant que mon grand-père v
grande maisonnée, subvenant aux bes
Cependant, par désintéret et par mang
négligé son héritage, se consacrant à de
soutenant leur communauté en fabriquant
et ont été des pionniers dans l'emploi et le
faillite.

Pourtant, tous ces parents ont pu offrir à leurs
qu'ils puissent y grandir confortablement.
Il en va de même pour moi : en investissant l'arg
pu acheter une maison à Bruxelles, où je vis (périod
compagnon), et où je partage également un espace
Cet héritage anticipé, combiné à un emploi à mi-tem
consacrer à ma pratique comme artist et citoyen.

acceptad
en 'loek
opmakend
stijl ik in de
gemeenschap van
huisbezoekers
... vandaag relatificeer ik me ...

Hij werd eerst mechaniker en later industrieel ingel
ontwikkeling en verfijning van siliciumzagen. Silicium
bij ons dragen, die maken dat onze telefoons, hord
> **Mijn moeder**, zelf opgeleid als (binnen)architect,
op om twee kinderen op te voeden, mijn zus en mi
"goed".

De ouders van mijn vader hadden het erg druk me
overleden dochter en de tijd waarin ze leefden:

Mijn grootmoeder runde een klein postkantoor in
salarisadministratie nog via de analoge weg op het
sociale druk met zich meebracht.

Mijn grootvader werkte voor de (vaak gebombarde
opklom tot een treinbestuurder met een hogere rang

De ouders van mijn moeder (en haar zeven broers
Terwijl **mijn grootvader** op reis was, runde mijn gro
liefst vijftien mensen.

Door desinteresse en gebrekkig management verwa
vermogen en wijdde het aan sociale en sociaal-liber
schoenmakerij tijdens de Tweede Wereldoorlog en
Griekse immigranten. Uiteindelijk raakten ze uitgepu

Toch konden alle hier genoemde ouders hun kindel
comfortabel in op te groeien. Hetzelfde geldt voor
ouders met mij (en mijn zus) deelden te investeren,
samen met mijn inmiddels volwassen dochter en mij
een vooruitlopende erfenis (en naast een deeltijd ba
staat mijn praktijk als kunstenaar en burger voort te

... d'autres personnes.
art à Gand, me permet de me

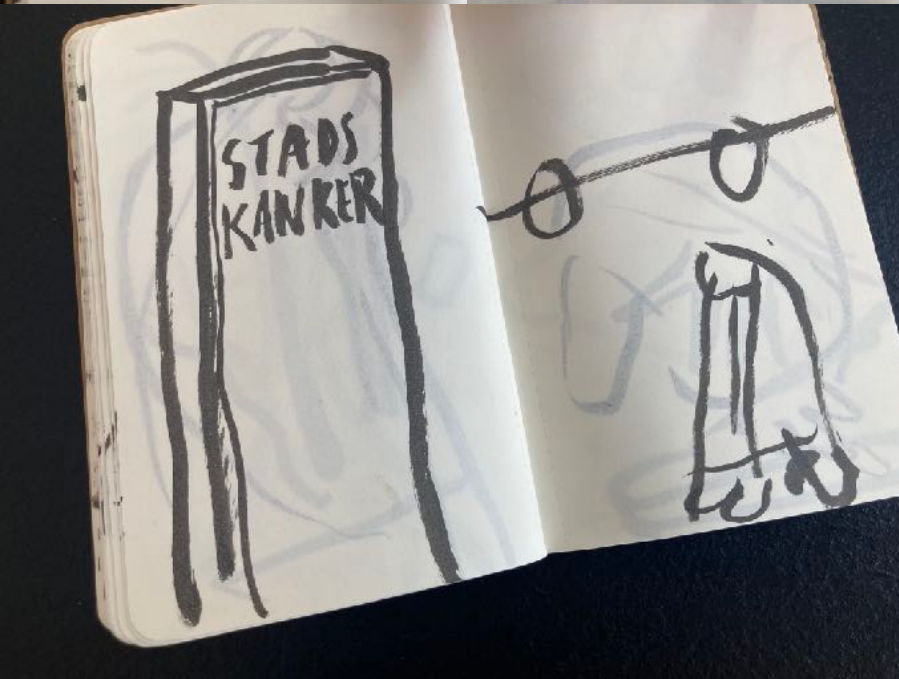
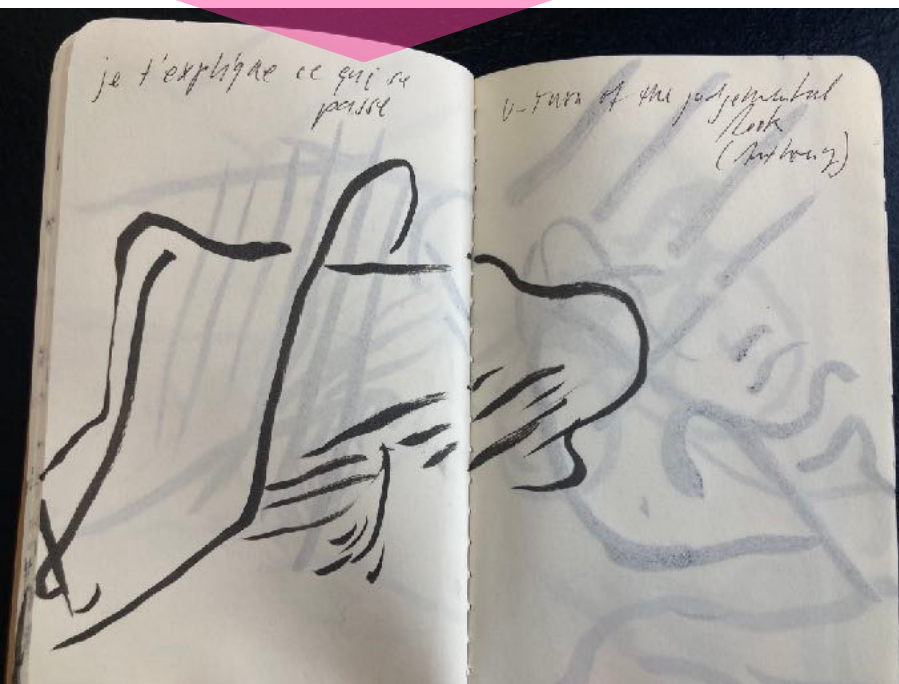
... année
... leurs fa
... dans leur o

... scolaire et ayant
... nement des scies à s
... nous portons sur nous
... e nous portons (déliv
... formation, a sacrifié (selon sa
... ants, ma sœur et moi, selon tr

... père étaient très occupés par leur tr
... es réalités de l'époque :
... mère tenait un petit bureau de poste dan
... ore gérée manuellement au bureau de post

1 sketsboek per "drop" door Miriam Rohde — als "witnessing body"

"Ik leg je out wat er gebeurt..." // "U-Turn of the judgemental look"
(Anthony)

Notitie-collage door Marko Gutić Mižimakov voor zijn getuigenis — als “dropping body”

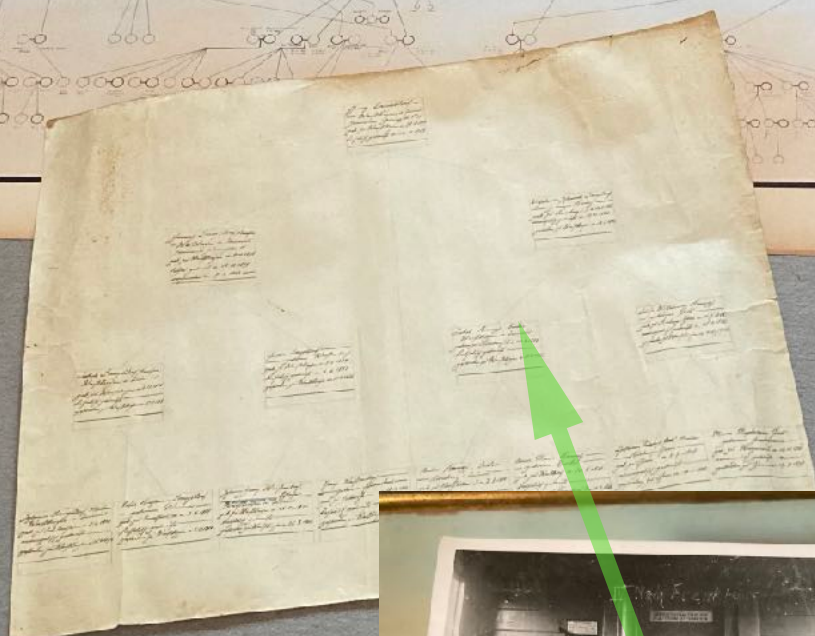
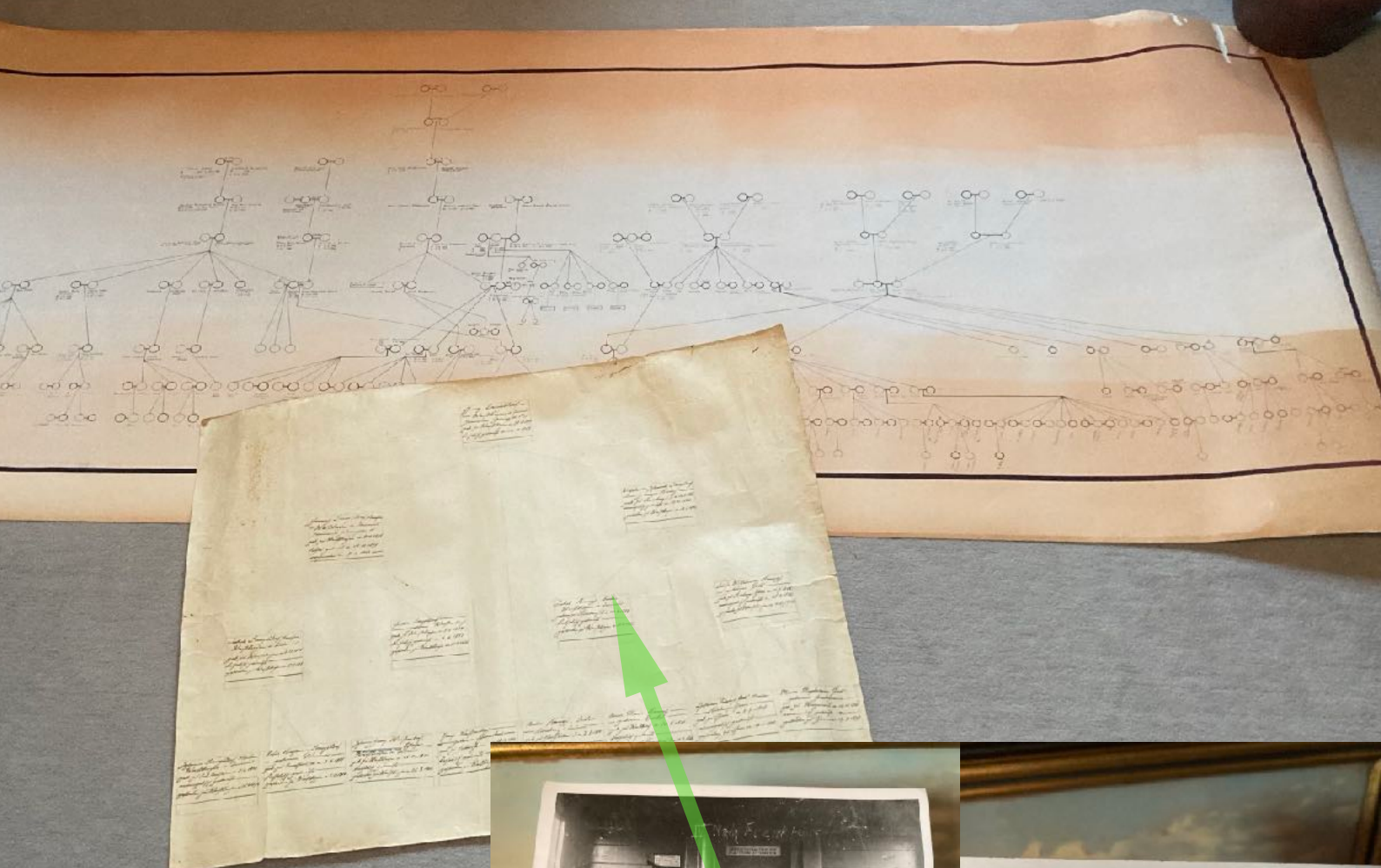

sporen van tests 2026

volgende stappen (2027) in de context van *Bags & Barbaras* — ***The Places We Take***

Mogelijke materiële sporen die een getuigenis (hier in betrekking tot mijn eigen "bekentenis") kunnen ondersteunen: een eerste verzameling van objecten, documenten en andere tastbare resten die aanwijzingen bevatten voor de wisselende aanwezigheid en zichtbaarheid van welvaart binnen de families Langsdorf en Zimmermann (Staderman).

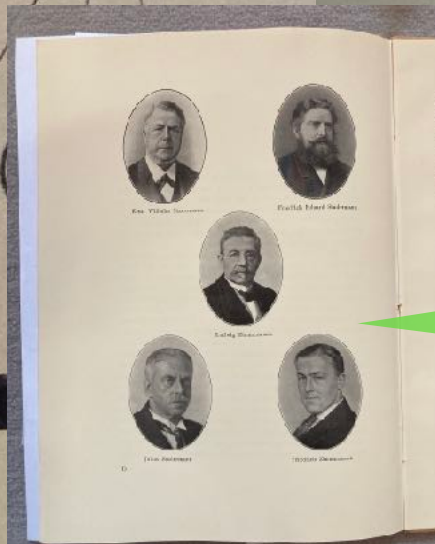
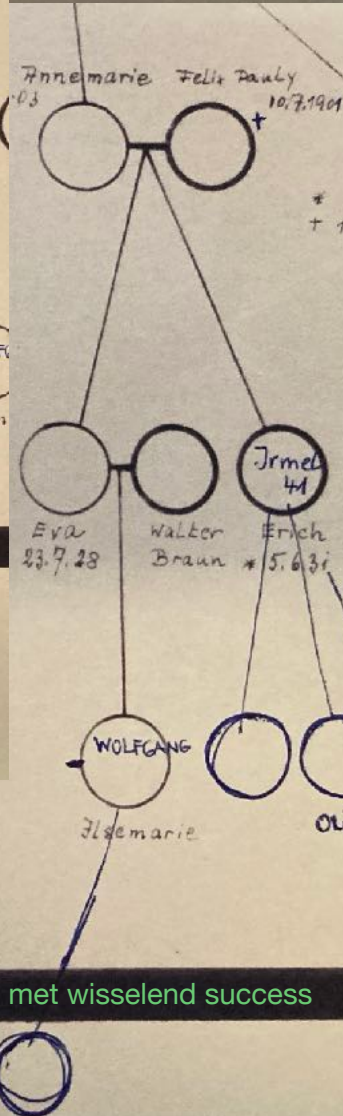
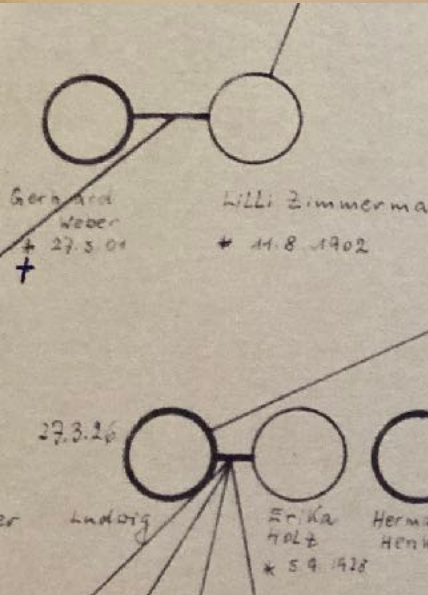
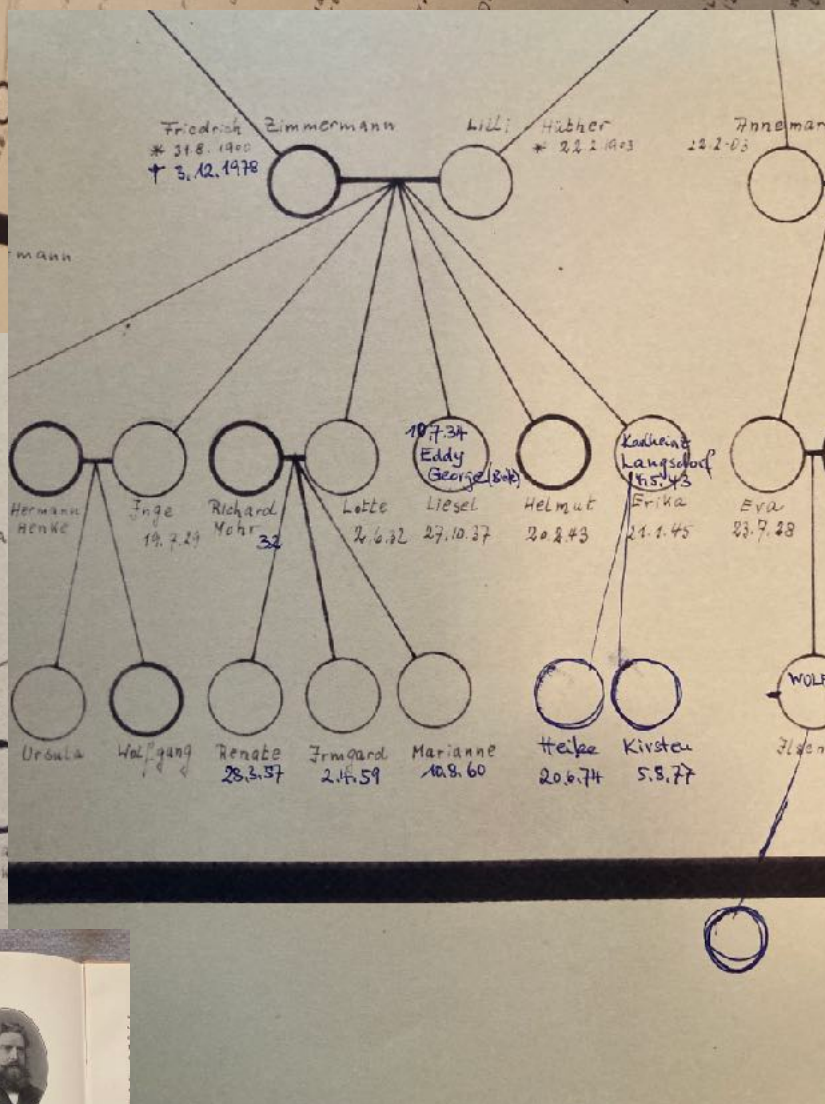
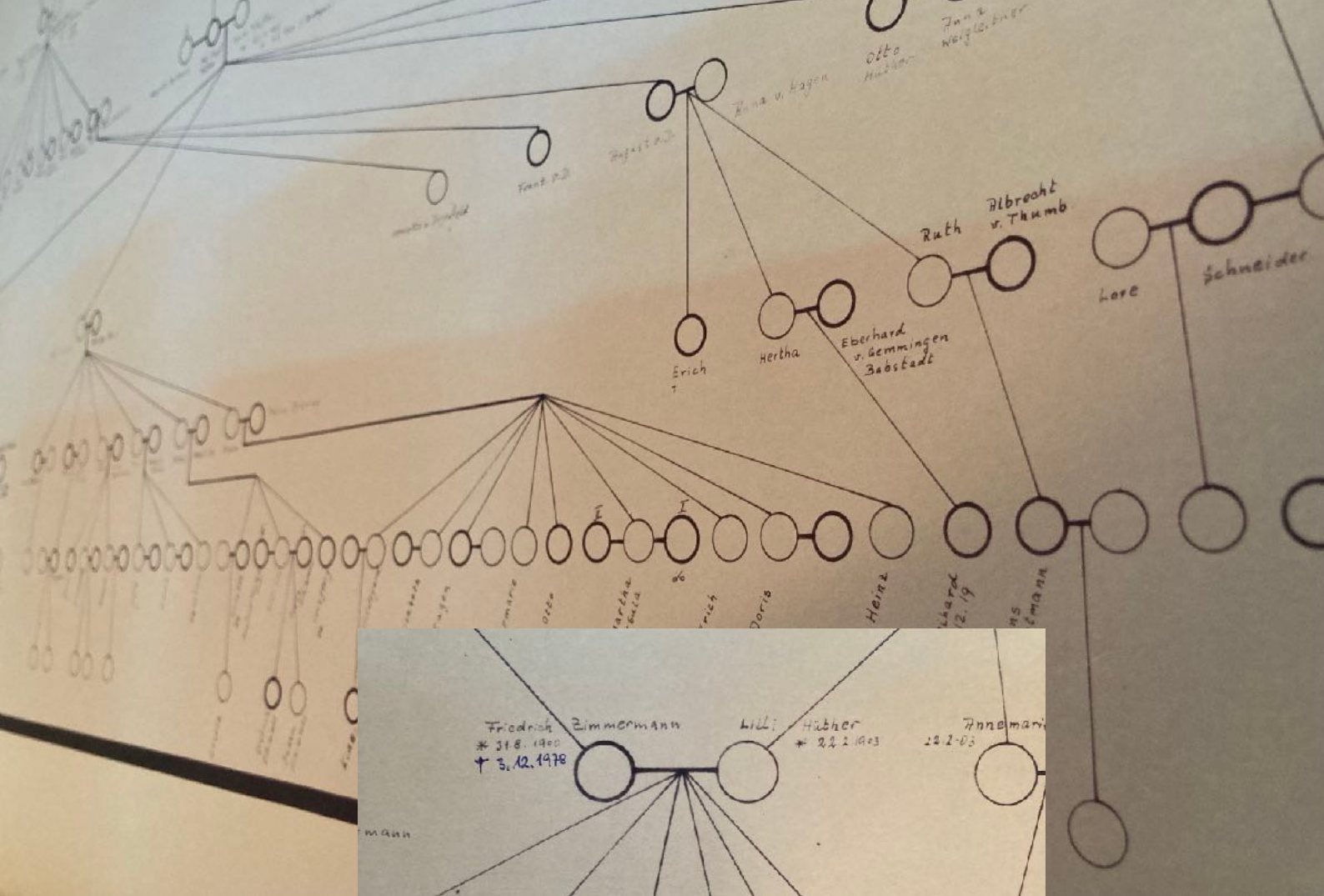
Ariërverklaring die een Duitse burger (hier Georg Langsdorf) moest goedgekeurd krijgen tijdens het Derde Rijk: daarvoor werden de gegevens van ouders, grootouders en oergrootouders vannaar drie generaties gekeken

Vater keert met Kameraden
beim Ausflug nach
FFm in der "Holzklasse"
~ 1925

Georg Langsdorf —
— Waiskinder u. Formid
Johanna Göringstr. 11
geb. zu Waiskinder u. 28.10.1907
aufgeführt u. 10.11.1907

Leerfabrikanten — Staderman / Zimmermann — met wisselend success

Prüfen roher Krokodilhäute

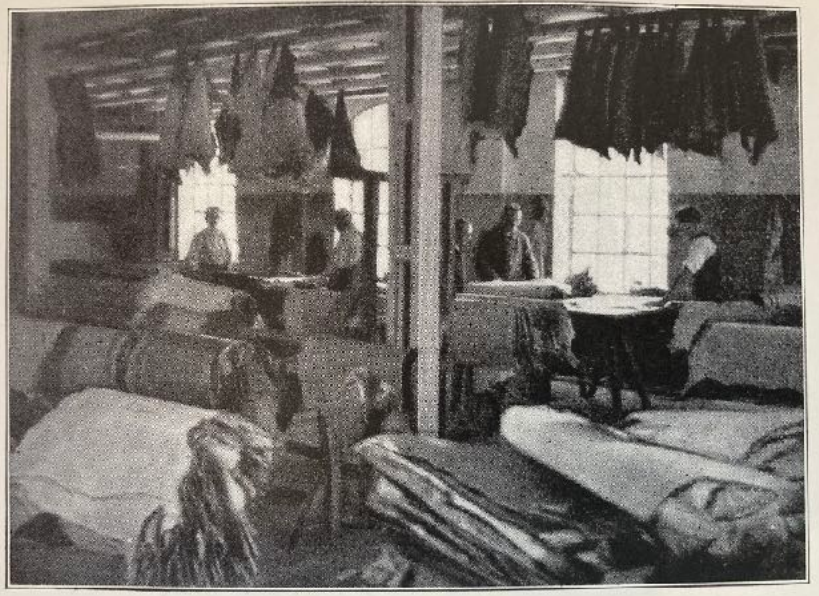
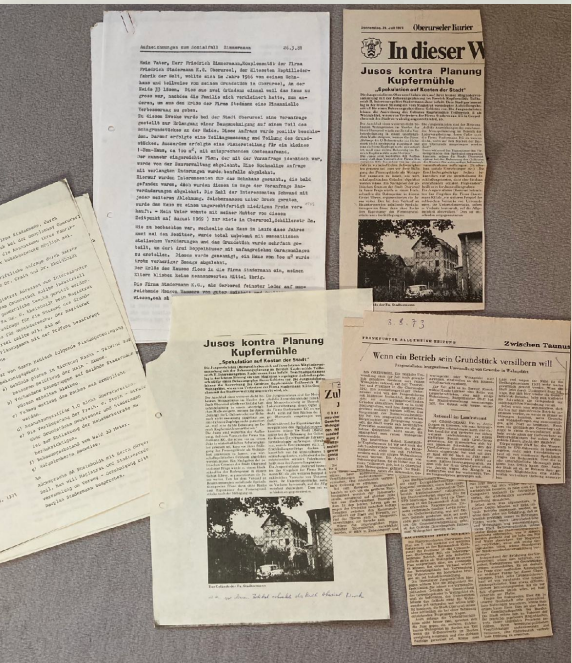
Fabrikansicht im Jahre 1923
Im Frühjahr 1918 die Büro- und Lagerkurve von Offenbach am Main

Krokodiltrockenraum

Fabrikansicht im Jahre 1916

Bei den Levantierern

Het is vandaag nog steeds onduidelijk wat er precies is gebeurd.

In ieder geval werd de fabriek stilgelegd en keerden de socialisten zich tegen het voorstel van Cie Staderman om het terrein om te vormen tot sociale woningen. Er werd vermoed dat de familie zich hiermee financieel wilde verrijken. Het waren vooral de Jonge Socialisten die zich tegen hun keerden. Dat is ironisch, gezien het grote sociale engagement van de familie in de naoorlogse periode.

Het terrein kwam vervolgens in handen van een bank. Lange tijd werden er ook mensen opgevangen. In 2019 werden er uiteindelijk sociale woningen op het terrein gebouwd.

Een andere bron vermeldt dat vermoedelijk watervervuiling was ontstaan door de stoffen die bij het looien van het leer werden gebruikt. Volgens die bron was dit aanleiding om de fabriek te sluiten en de Zimmermans te onteigenen.

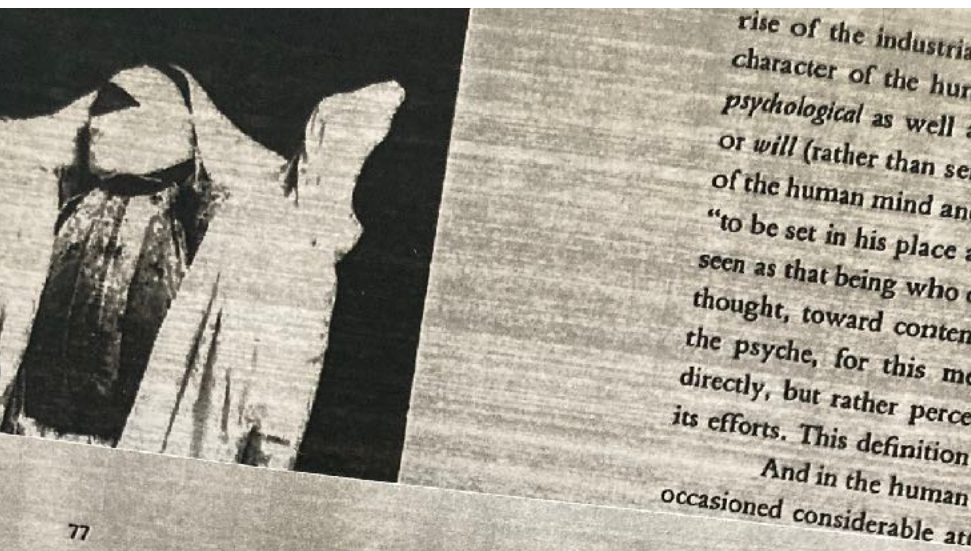
Hier is ook een gedicht of *Alter Gerberspruch* — oude leerlooiersspreuk — te vinden. Die beschrijft hoe enorm stinkende en giftige stoffen nodig waren om een leerproduct te maken dat uiteindelijk “heerlijk” zou reiken.

Gerberei Stadermann

In des Leders Werdegang
ist die Hauptsach der Gestank.
Kalk, Alaun, Mehl und Arsen
machen's gar, recht weiss und schön.
Eigelb, Pinkel, Hundeschiete
geben ihm besondere Güte.
Drum bleibt stets ein Hochgenuss
auf dem Handschuh zart ein Kurs.
(Alter Gerberspruch)

1896 erwarben Ludwig Zimmermann und Julius Stadermann, Inhaber einer Lederhandlung in Frankfurt, die ehemalige Mahlmühle von Konrad Becker (Hohemarkstraße 98) und errichteten dort eine Fabrik für feine Leder. In der ersten Zeit erfolgte der Antrieb der Maschinen noch mittels Wasserkraft. Um die Produktion zu erhöhen wurden weitere Gerbereimaschinen beschafft, die dann bereits durch Dampfkraft angetrieben wurden. Umfangreiche Neubauten für die Aufstellung weiterer Gerbfässer und die Einrichtung einer Zureicherei und Färberei ermöglichten die Ausdehnung der Produktion. Zunächst beschäftigte die Lederfabrik

77

Chapter 4

ences and myriad combinations) protection against the sun or weight of various burdens.

Now, while this focus on the union of utility and c may partially account for the Moroccan photographs—especial which the form of the clothed body is visible—it does not yet fu for them. Those in which the bodily form has completely d retain their enigmatic quality, for what is thus obscured in the the very prop on which the drapery's purpose hangs. And th desire for scientific exactitude—his stated fear that photograp without an analytic goal will fail to register all the component cloth's structure—may explain why Clérambault took a great nu photographs of draped costumes, few will feel that it justifies his 40,000 of them!

Guilty versus Useful Pleasures

Corbusier once noted that in French the word *type* has a double sense refers not only to a kind—of building, say—but also to a man: a *typ* a “man.” But it was more than this pun that allowed him to argue th

from the point that the type becomes a man, we grasp the po sibility of a considerable extension of the type. [This is] becom the man-type is a complex form of which can be an

Some collective readings:

Joan Copjec:

Read My Desire

— Lacan against the Historicists

Michael J. Sandel:

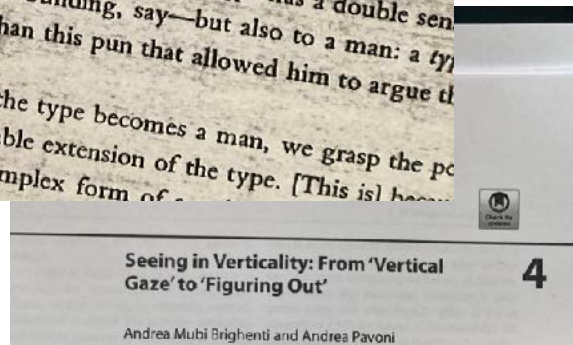
The Tyranny of Merit

— What's Become of the Common Good?

Andrea Muni Brighenti and Andrea Pavoni:

Seeing in Verticality

— From ‘Vertical Gaze’ to ‘Figuring Out’

roduction: On the Arrogance
the Vertical Gaze

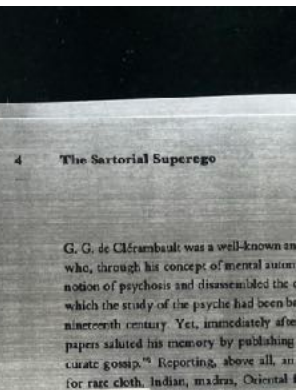
978, the American artist Pope.L made his first
wing act through the streets of New York
a. In the following years, his project evolved
more than 40 such extreme performances,
one no less than 20-mile long and lasting
y hours, during which the artist—often
sed up in fancy disguises (a businessman, a
thero, etc.) and carrying along additional
phernalia (a flower pot, a skateboard etc.)—
ld lay down and crawl through dirty, littered
ments and burning asphalt, often to the point
eeding or fainting. Pope.L's performances
d bystanders to almost literally look down
him as he struggled to make his way ahead,
ing exhaustion. In these performances, the
son appears, we may say, tilted by 90 degrees,
the pavement is turned into an almost
easible wall to climb at one's own peril. The

the point of view of those
smaller creatures who,
are always looked down
altogether: babies, kids, de
ple, social etc. As the
“In New York, the city
ope.L's project is a
strive to look up
upward and to
cumulative g
places may
the com
ity relation
classic. Glyn
expresses a faith in order a
in turn, reinforces order and
not simply, as in Cartesian
way of observing space:
advantaged position from w
can be—and at least partially
the same time, though, vertica

MICHAEL J.
SANDEL

The Tyranny of Merit

What's Become of
the Common Good?

G. G. de Clérambault was a well-known an
who, through his concept of mental autom
notion of psychosis and disassembled the
which the study of the psyche had been b
nineteenth century. Yet, immediately afte
papers saluted his memory by publishing
curate gossip.¹⁴ Reporting, above all, an
for rare cloth, Indian, madras, Oriental f

his possession: of the seven
me, a journalistic fantasy fa
gossip ended only when i
in Clérambault—whom J
—has recently reawakened
all the old smirky astono
with a very private perce
Live and Legends of Joep
mbault as “a rather unus
ed woollens,”¹⁴ and a few y
nature psychisme¹⁵ was pub
ask at this eponymous pa
of La passion des Effie
several “speculative” e
y passion; fragments of
of photographs are all ex
ry alibi, one cannot fu
suggested, cannot—he p
Although the essays l